

הורד השבת

הוד התורה

יו"ל ע"י ארגון
"הוד התורה"
ר' יוחנן בן זכאי 54 אלעד
טל' 052-7184951

698

התשע"ג

בא

כתובת המערכת

חמס סופר 6/1
מודיעין עילית

פקס 057-7961563
torani100@gmail.com

ניתן לקבל העלון באימייל

הדלקת נרות 16:30

מוצאי שבת 17:40

מוצ"ש ר"ת 18:13

הזמנים לפי אופק אלעד

שמרו על קדושת העלון

תתייחס אליהם לפחות כמו פנקס צ'קים!

אסור לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

מלך נינוה היה פרעה בכבודו ובעצמו שניצל מים סוף (ולקוט שמעוני שם). משום כך אמר ה' למשה **בא** אל פרעה, ולא ילך אל פרעה. ה' רצה שמשה ידבר עם פרעה בצורה הכי מוצלחת ומשכנעת, בגישה של 'חנף לנער על פי דרכי' (משלי כ"ב ו') שהמחנך צריך להנמיך עצמו ולבוא לקראת החניך ולדבר אליו בגובה העיניים בהתאם לרמתו, ולא ללכת אליו ולירות עליו את המוסר מלמעלה.

וכיוון שה' ביקש ממשה לפעול בצורה כל כך נפלאה ומשכנעת, היה חשש שפרעה באמת ייכנע לרצון ה' וישנה את התנהגותו וגישתו, וישלח את עם מישראל מארצו. ואם כן מה יהא עם ההבטחה שה' הבטיח לאברהם 'בברית בין הבתרים' וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי (בראשית ט"ו י"ז)? כיצד יענשו פרעה ועמו אם הם יעשו תשובה?

משום כך אמר ה' למשה כבר ברוע הראשון: משה משה, אני שולח אותך לדבר עם פרעה ולהפעיל מולו את הגישה הכי משכנעת - את הגישה של **בא** אל פרעה - ולא ילך אל פרעה, ואל תחשוש שזה יגרם לו לשוב בתשובה באותו רגע. אתה יודע מדוע? **כי אני הכבדתי את לבו**, אני נועל אצלו את הרגש ואוטס לו את חושי הלב ומונע ממנו להשתכנע, כדי לפרוע ממנו את שטר החוב ולגבות ממנו מחיר מלא על כך ששעבד את ישראל והתעלל בהם, ולקיים בו ובעמו את העניין של יגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי.

כעת תחביר הפסוק כבר מובן והתמיהות שבו התיישבו, ועל הדרך החכמנו גם ביסוד רב עוצמה בנושא חינוך הילדים, ולמען הדגשת המסר נסכם אותו במילים ברורות, למען טובת כולנו:

אם האדם ניגש נכון אל החניך ומדבר עמו כראוי, גם אם מדובר בילד מאוד לא מרוסן ומעודן - ואפילו הוא אגוז קשה עם תכונות של פרעה, יש למחנך את כל הסיכויים להשפיע עליו ולשנות אותו. בתנאי שהמחנך יפעל בגישה לבבית בהתאם לרמת החניך, בנוסח **בא אל פרעה**; **בא** אל החניך, ולא שהוא **יבוא** אלך.

פירוש: **רד** לרמתו ומושגיו ודבר עימו בשפת הלב בהתאם לנתוניו ותכונותיו, ואל תדבר עימו בשפה גבוהה עם מושגים של מבוגרים המבוססים בעיקר על 'שכלי ולא ירגשי', מתוך ציפייה שהילד יתעלה על תכונותיו ונתוניו ויגבר את עצמו ויתעמק בצדקת דברך, וישתנה.

מי שמאמץ את הגישה הזו בזמן שמחנך, יש לו 100% סיכויי הצלחה לכבוש את לב ילדיו בעזרת ה' ולהחדיר בליבם קדושה וטהרה, אלא אם כן יש על חינוך ילדיו גזרה בנוסח **כי אני הכבדתי את לבו**, מחמת חשבונות שמים שלא ידועים לנו, כמו שנגזר על חזקיה הנביא שבניו יהיו רשעים (וי' צדוק הכהן מלובלין - רס"סי לילה אות נ"ב).

אלא שכבר גילו לנו חכמנו שאפילו שנגזר על חזקיה הנביא שבניו יהיו רשעים, זה לא עניין אותו והוא השקיע בהם חינוך מושלם והחדיר בליבם יראת שמים ונשאה על כתפיו לתלמוד תורה למרות שהיה מלך ולא היה לו בעיה תקציבית של הסעה, ואפילו שזמנו היה מצומצם ביותר שהרי ניהול כל הממלכה היה מוטל עליו.

בסופו של דבר התברר שהיה פירות לעמלו, וכאשר הגיע מנשה בנו לשעת משבר ונשך בזמן שמלך אשור תפס אותו הכניסו ליונה רותחת כדי לבשל אותו ולהורגו (ירושלמי סנהדרין פ"י ה"ב), ברגעו האחרונים זכר מנשה את חינוכו הטהור ואת המוסר והאמונה שאביו החדיר בו, הוא זכר שאביו לימדו על רחמי ה' הרבים - והוא ביקש מה' שישועו, ובזכות זה הוא ניצל וזכה לעולם הבא (סנהדרין פרק י' משנה ב').

להודיעך שלעולם אין להתייאש מאף ילד. מפני שגם אם נגזר עליו חליה שיצא לתרבות רעה, אם ישקיעו בו כהוגן וישקו אותו ביראת שמים - זה יחלחל לתוכו, ובשעת משבר או חשבון נפש זה עוד יצמיח פירות בעזרת ה'!

וְאִמָּר ה' אֶל מֹשֶׁה **בא** אֶל פְּרַעֲהַ כִּי אֲנִי הַכְבַּדְתִּי אֶת לְבוֹ וְאֶת לֵב עַבְדִּיו... (שמות י' א')

בפרשה הקודמת זכו פרעה ועמו לקבל את 'המנה העיקרית' שהייתה בעצם שבעה מכות נפלאות ואיכותיות שהוכיחו קבל עם ועולם שה' הוא האלוקים, ובפרשת השבוע הנוכחית המצריים מקבלים את 'המנה האחרונה' - את שלושת המכות האחרונות, ובפרשה הבאה בורא עולם סוגר איתם סופית את החשבון הארוך, ביס סוף.

כמובן שכל הנושא הזה מרגש ומקדש ומעודד ומחזק, הנה מתברר שהיד החזקה והזרוע הנטויה שמפגינים הרשעים והחוטאים כנגד החלשים והקדושים, בסך הכל זה עניין זמני שמטרתו לזכך את ישראל ולקרסם לאביהם שבשמים, ולעורר אצלם את התכונה הרוחנית של **ויזקקו ויתעל שונתם אל הקלקים** (שמות ב' כ"ג).

אך בסופו של דבר כאשר יגיע הרגע שאלוקים קבע אותו ילומן גאולה, או אז **במהירות הבזק וכהרף עין ישתנו כללי המשחק**, ואויבנו הרשעים ייכרתו ויתנדפו בבושות נוראות מתוך ייסורי גוף ונפש - וכל עוצמתם וטומאתם יצללו כעופרת במצלולת ים, ומאותו רגע עם ישראל יזכה למנוחה ונחלה ברוחניות וגשמיות, ויהיה פנוי לעבודת ה' ועסק התורה - על אפס וחמתם של אויביו ושונאיו.

האמת היא שראוי לפתח את הדברים הללו ולהעמיק בהם עד דלא ידע, אלא שהינני צר וקצר והמקום בו דל ומוגבל, ומשום כך נעצור כאן את הרחבת העניין ונפנה את הבמה למען מסר נכבד שהפרשה מעבירה לנו, מסר עם תוכן אבירי ושדר כביר עבור כל מי שנושא בתפקיד הנכבד 'ראש המשפחה'.

מהו אותו מסר נכבד והיכן הוא כתוב?

פרשת השבוע פותחת בפסוק וְאִמָּר ה' אֶל מֹשֶׁה **בא** אֶל פְּרַעֲהַ **כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו**, ועל פניו נראה שהפסוק ברור והתוכן שבו מובן וקל לעיכול. אך כאשר מעיינים ומתבוננים בפסוק כהוגן וממשמשים בו כראוי, מתגלים פתאים שתי קושיות מעניינות על תחביר הפסוק.

1) מדוע ה' אמר למשה **בא** אל פרעה ולא ילך אל פרעה, כמו שהוא אמר לו בפרשה הקודמת **לך** אל פרעה בבקר הנה יצא המיץמה וי' ט"ו)?

2) לכאורה המילה 'כי' שמוזכרת בפסוק, מיותרת. מפני שבדרך כלל מילה זו נועדה לנמק את מה שכתוב לפני כן, ואם כן יוצא שה' אומר למשה כך: משה! לך לפרעה ותדבר איתו, **בגלל** שאני מכביד את ליבו ודואג שהוא לא יקשיב לך. וכיצד זה יתכן? היעלה על הדעת לשלוח אדם לשליחות - ולהודיע לו מראש ששליחותו לא תביא כל תועלת?

אין ספק ששאלות אלו יפות עד מאוד. אלא שהתשובה עליהן יפה הרבה יותר, מפני שטמון בה ידיעה מעניינת בתורת החינוך, וכדלהלן: כלל ידוע בחינוך, שיהיה מי שיהיה, אפילו האדם עם המידות הכי קלוקלות - ואפילו אחד כמו פרעה החמוד, אם יגש אליו מאן דהו **יודבר עימו נכון וינסה להפעיל אצלו את הרגשות הרדומים והשכל הישיר**, יש לו את כל הסיכויים להצליח בפריקט ולחולל אצל רעהו את השינוי הכי גדול, ולעשות אצלו מהפך מקצה לקצה.

מהיכן אנו יודעים זאת?

בתנ"ך מסופר על אנשי נִינְוָה שעלתה רעתם לפני ה' מחמת שהשחיתו מידותיהם והתלכלכו בגזל ופריצות כמו שהיה בדור המבול ועם אנשי סדום ועמורה (יונה א' ב' ר"ק וילקוט' יונה תק"ט), עד כדי כך שנגזר עליהם כליה ואבדון כמו שקרה בסדום ועמורה. אך כאשר הגיע אליהם יונה הנביא ומסר להם את דבר ה' ודיבר עימם כהלכה מעומק ליבו, באותו רגע הם עשו תפנית ושינו עצמם והטיבו דרכם, ומבואר בחז"ל שאותו

העלון מוקדש לע"נ הלה בת שמחה ת.נ.צ.ב.ה.

המון, ותאמר להם: תראו את גדלות ה', איזה פלאי הבריאה... תעשה מזה עסק ותחזיר בהם יראת שמים וגרעיני אמונה, ובסוף תראה איזה פריחה רוחנית תהיה להם.

מי שחי כך, מרוויח את הכל. מצד אחד הוא מתחיל את ילדיו כמו כולם ומגלה להם את נפלאות הבריאה, ומצד שני הוא ניצל מאסון 'הדלת האחורית', שהרי הוא מחזק אצל בני ביתו [ואצלן] את האמונה בה' וההבנה וההבנה שהעולם מנוהל ומונהג על ידי בוס אחד ויחיד, ובעצם כל ההסברים של המאורעות בסך הכל מבארים 'מי היה שליחו של ה' - ולא מעבר לכך.

זו אולי השקפה עדינה ודקה. אך בל נשכח שכל נושא חינוך הילדים הוא עדין ודק, וברור שמי שרוצה להצליח בו חייב להילחם על כל הקופה, ולא להשאיר שום פירצה וחור בנושא.

עורך ע"י הר' **צביה** ה"ו

לא נכון!

האושר שבנישואין

חי שנותן - בעצם לוקח!

כל חתן וכל כלה מכירים את פסיקת הרמב"ם, אשר כתב כך: **וכן צו חכמים** שיהיה אדם מכבד את אשתו יותר מגופו... (אישות ט"ו י"ט), וכן **צו חכמים** על האישה שתהיה מכבדת את בעלה ביותר מדאי... (אישות ט"ו כ"ז).

אך למרות ששתי הציטוטים הללו מוכרים לכולם, לא כולם מבחינים כאן בנקודה המרכזית הבאה, הטמונה בדברי הרמב"ם הנ"ל. לכבד את האישה, לכבד את הבעל, זו לא סתם פעולה - אלא "מצווה גמורה" מחכמינו ז"ל, וכפי שהרמב"ם נקט בלשונו **וכן צו חכמים**... ממילא מי שמשקיע בן זוג ומכבד אותו - לא אמור לעניין אותו "מה יצא לו מזה", מאותה סיבה שהוא לא שואל "מה יצא לי מלהניח תפילין". **כולם מבינים שאם חכמים מצווים אותנו דבר, אזי זה אמור לחייב אותנו.**

כמו כן, מי שמשקיע בן זוג - לא אמור לעשות זאת כדי לקבל בתמורה השקעה חוזרת מהצד השני, שהרי הוא לא עושה כרגע ביוזעם עם בן הזוג בנוסף "קח ותן" - אלא הוא מבצע הוראה של חכמינו ז"ל. הוא נוטל ידיים ומברך על האוכל - כי חכמים אמרו, ומאותו נימוק הוא גם מכבד את בן זוגו.

הרמב"ם כתב לבעל עוד מילה, וזו לשונו: **וכן צו חכמים** שיהיה אדם מכבד את אשתו יותר מגופו **ואוהבה כגופו**.

רק רגע! איך אני יאהב אותה ברמה כל כך גבוהה אם היא מרגיזה אותי ו... התשובה כנ"ל. אתה לא אמור לאהוב אותה בגלל שהיא משקיע בך וכדומה, אלא בגלל שה' ציווה! והשאלה נשאלת: כיצד יכול אדם להגיע לאהבה כל כך עזה?

בספר מכתב מאלהו (קונטרס החסד ד' - 1) מבואר **שאהבה נוצרת על ידי ריבוי נתינה!** וככל שמרבים יותר בנתינה, הן בכמות והן באיכות, כך מתרבת יותר האהבה, ומתחזק הקשר הנפשי. אך אם האדם רק לוקח ולא נותן, אזי אהבתו היא תלויה בדבר, "ולאהבה אמיתית" הוא לעולם לא יגיע.

מילא אם אדם רק לוקח מהאישה כביסה, ניקיון, מאכלים, טיפול בילדים וכו', ומצד שני אין הוא מעניק ונותן לה, הרי שהאהבה האמיתית ממנו והלאה. אך אם הוא מעניק ונותן לה, שבחים ומתנות ומחמאות ותשומת לב **ומרבה לדבר עמה ולשמע את המעיק עליה** (זו נתינה נפשית - והיא הנתינה הגבוהה ביותר שחשובה לאישה), **ככל שירבה יותר בנתינה הזו - הן בכמות והן באיכות, כך תתהדק ותתחזק ותתעצם אהבתו לאשתו יותר ויותר.**

וכן להיפך. אם האישה נוטלת מבעלה כסף וביטחון ושולחת אותו לשעות נוספות וכו', ומצד שני היא לא משקיעה בו, אזי האהבה האמיתית תהא ממינה והלאה. וככל שתשקיע בו ותפנק אותו יותר, כך אהבתה אליו רק תגבר.

אלא שאנשים טועים וחושבים ההיפך! יצר הרע אומר להם שאם הם יתנו לשני - זה יהיה לרעתם - **כי הם יהיו מנוצלים**, ואילו אם הם ינצלו את השני וידרשו ממנו - זה יגרום להם ליהנות ולהיות מאושרים. ואותם אנשים אינם יודעים שזה עובד בדיוק הפוך! כיוון שכשאתם נותן לשני ומשקיע בו - השני מתקשר אליך **ומעצמו מייטיב למיטיבו**. ולהיפך, ככל שאדם יותר לוקח מהשני - כך השני מתרחק ממנו יותר **בכדי לא להיות מנוצל.**

כַּחֲתָנִים צִוּוּ אֶת הָאִשָּׁה לְאָהֶבָה אֶת אֶתָּן לָהּ אֶת הָאֶקְסִימוּם,

הֵם יֵצְאוּ עִמָּהּ כִּי חַד טָרָה.

כִּיּוֹן שְׂכָמָה אֶקְסִימוּ נִתְּן יוֹתֵר - כִּי הֵיא הַמְשַׁקֵּיעָה בּוֹ, אִזִּי הָאֶהֱבָה

וְיֵמִי לָהּ רְאוּהָ אֶת פֶּה כָּךְ, כִּיֵּינָה אֶהֱבָה אֶת נִוּוֹן כְּצִוְרָה הַנְּכֻוֹנָה.

יהודי יקר!
באפשרותך להקדיש את העלון ליקירך ולכל מטרה. הצלחה, רפואה, עילוי נשמה, וגם לזיכוי היחיד והרבים.

(העלון מופץ באלפי עותקים, בהדפסה ובדואר אלקטרוני)

לפרטים - 0527184951

כאן המקום לדוש וללוש בפרט מעניין שרבים מתבוססים בתוכו וחינוך ילדיהם מתמוטט בגלל, מדובר טעות קטנה שניתן להימנע ממנה מראש ולמנוע את השלכותיה, לא פועלים כהלכה ומתמקדים בחינוך ככון.

אם פועל ולא פעמיים אדם מתפלל לה' על חינוך ילדיו ומבקש ממלך העולם שילדיו יהיו חזורים מעולה ובעלי מידות טובות, ובנוסף לזה הוא גם נוסע לכל סוגי הבאות וכותבי הקמיעות ואלו שמחלקים חוטים אדומים וכרובלות של תרגולות ועיניים של דגים ושאר ירקות, ולמרות זאת חינוך ילדיהם צונח ולא צומח. מה פשר הדבר? מדוע לא הועילו כל המעשים, הכספים, הדמעות, הנסיעות לקברות צדיקים, הממתקים שאכלו בדרך... מדוע במינם שבנם יהיה באבא סאלי, מתקיים בו הפסוק "ויצא העגל הזה"? התשובה לכך נמצאת בסיפור הבא:

יהודי נחמד ונכבד 'שעסקיו' היו בראש מעייניו ולא 'חינוך ילדיו', ניגש פעם אל רב הקהילה ושאל אותו 'מהי הסגולה הכי חזקה לחינוך הילדים? שמע הרב את השאלה המעניינת, ובחמתו שהוא ידע עם מי יש לו עסק ומה טיבה של הסחורה העומדת לפניו - הוא השיב לשואל בחכמה רבה, ואמר לו:

'לחנך', ולחנך, ועד פעם לחנך! זו הסגולה הכי חזקה שמופיעה בתנ"ך וחתום עליה מלך העולם, כפי שנאמר **חַנֵּךְ לַעֲרֵךְ** על פי דרכו, **גַּם כִּי יִזְקֶיךָ לֹא יִסֹּר מִמֶּנָּה** (משלי כ"ב ו'). אך זה שלא מחנך כהוגן והוא רק מתעניין בסגולות נפלאות - יהיו קדושות ככל שיהיו, הרי זה כמו אדם החפץ לחצות כביש ראשי וסואן 'בעצימת עיניים', ולהסתמך על סגולות וברכות. האם זה הגיוני? האין זה גובל בשיגעון? ברור שקודם צריך לפתוח את העיניים ולבחון את נתיני השטח ולנקוט בכל כללי הזהירות, ורק אחר כך יש מקום להכניס את הסגולות והברכות ומגוון הפנטזיות, הרשומים.

אבא יקר! דע לך שלחנך ילדים כהלכה, זה פרויקט מורכב הרבה יותר מלחצות כביש סואן בעל מפלסים ונתיבים רבים. היעלה על הדעת להסתפק בפרויקט כל כך גורלי 'בברכות והברכות'?

ידידי הנכבד, מחמת שהינך מכיר כהוגן את שפת הביזנס ויש לך רגש רב לממון, אגלה לך סגולה נוספת להצלחה בחינוך, בהתאם לשפה שלך.

אני מציע לך להתייחס לילדיך, לפחות כמו שאתה מתייחס לפנסק צ'קים. האם אתה מוכן לשחרר צ'קים ללא הבחנה - ולהסתמך על 'סגולות וברכות'? נכון שאתה לא מסוגל לנהוג כך מחשש שהצ'ק יחזור! גם את חינוך ילדיך אל תשחרר ללא הבחנה, כדי שלא יחזור לך צ'ק [ילד], בדמות נער נושר או פושר עם חינוך מתפורר ומתקרר.

כאן תם הסיפור והמסר שלו חד וברור כראש הגפרור ולא ניתן להסיט ממנו גרגר ופרור:

הסגולה הכי גדולה לחינוך - זה לחנך כהלכה ולהירתם לכך בכל הכוח, ולהיות ערני ולהשקיע בנושא - לא פחות מההשקעה שיש לאדם על כספו ופרנסתו.

ואם כבר העלינו על נס את עניין חינוך הילדים, כאן המקום לציין שחובה לזכור את 'הדלת האחורית' השקטנה, דלת שבאמצעותה ניתן לחזק את החינוך - ולחילופין גם לגרום להפך. מה כוונתך?

ברוך ה' אנו חיים בעולם מגוון ותוסס המכיל מאורעות מגוונים ומעניינים, מידי פעם מתרחש איזה הוריקן וצונאמי או כל מאורע אחר מעניין ודרמטי, והידיעה המרעשית מגיעה גם אלינו הביתה ובני המשפחה מדברים אודותיה וטוחנים אותה מכל הזוויות האפשריות - חוץ מהזווית הכי נכונה, ואיננו זוכרים לומר **שכך החליט על העולם מחמת חשבון השמור עמו.**

אבא, למה אתמול הייתה רעידת אדמה ביפן? מפני שאתמול בחצות הלילה התעשש ברומניה קוף מסוג בבון 17 פעמים ברציפות, וכתוצאה מכך לוחות האדמה זזו וביפן נוצרה רעידת אדמה. למה הפעם אין בתנות קוקוסים? בגלל שרוח שנסעה במהירות מצד מזרח התנגשה ברוח רפאים שבאין מצפון וגרמה למערבולת עצים באפריקה, וזו הסיבה לכך שכל הקוקוסים שם נפלו מהעצים והתקלקלו. מדוע היה היום הפסקת חשמל? בגלל שבספארי מספר פילים רדו עם חבורת נמלים, ותוך כדי הריקוד נמלה אחת יזקה בלתי ארוך והתנגשה בקבל שמלעלה וקרעה אותו.

היום לכל אירוע תופרים סיבה גשמית, וכל מאורע מסבירים בצורה לוגית! זה קרה בגלל כך וכך, ההצלה של הבית הוא נזקפת לזכות כיפת הברזל, אלמוני שרד בניתוח בגלל שימוש בפנטט אמריקאי שהתגלה לאחרונה...

כך חי העולם, זה מה שאנשים חושבים, הם חיים את גשמיות השטח ולא את אלוקים, והם לא שמים לב שהם הורסים את עצמם ואת השקפתם - וגם חינוך ילדיהם נשחק ונכתש 'מהדלת האחורית'.

דוגמא נוספת לנושא כבר הכריז עליה הרב יהודה יוספי שליט"א, מה שנקרא 'תחזית מזג האוויר'.

עומד לו אדם נחמד מול מיקרופון פתוח ומכריז באוזני האומה: מחר ירד גשם, מחתתיים יהיה אביך, בעוד שלושה ימים יבוא מבול, וכעבור שבועיים הסופה תהיה מאחרינו.

ידידי הנכבד! וכי אתה נביא? האם אלוקים נגלה אליך וגילה לך את מהלך העתיד? אם לא כן, מהיכן אתה מתיימר לדבר בשמו ולקבוע מה יהיה מחר? הא כן, יש 'תחנת רוח', סליחה! 'תחנה מטאורולוגית' עם צילומי לוויין והרבה קשקושים ובלגן, ושם רואים את המפה האווירית הרחוקה ועל פי זה נתן לקבוע את המהלך הבא.

ומה עם האמונה באלוים והידיעה שהוא משנה עתים ומחליף את הזמנים והוא לא כפוף כלל לנתיני השטח ולאף תחנה ולוויין? למה אתה מתעלם מזה ולא פותח את דבריך במילים כמו **בעזרת ה' מחר יהיה גשום... אם ה' ירצה** שבוטח הבא תהיה התחממות קלה...

לא מדברים כך כי השפה היא רחובית והחשיבה לא תורנית, והגישה הזו משפיעה עלינו ועל ילדינו מהדלת האחורית ומרגילה אותנו ואותם להוציא את אלוקים מהתמונה, ולחיות את הנתונים הגשמיים בלבד.

ג.ב. כמוכן שאין איסור או בעיה להעביר לילד 'חכמת חיים' ולגלות לו את נפלאות הבריאה וצורת התנהלות העולם. **אלא שיש לעשות זאת מתוך שמירה על האמונה התמימה והצרופה ולקשר את הכל לבוא עולם**, ולהקדים לו הקדמה קצרה לפני שמחכימים אותו בהסבר הגשמי של המאורע:

בני היקר, דע לך שלא תמיד ניתן לרדת למניע המאורע - שהרי דוד מלכנו כתב בספר תהלתויה מה גדל מעשך ה' מאד עמקו מן שבתך (תהלים צ"ב ו'), ופעמים שה' מנהיג את עולמו בהנהגה שנקראת "טבע" ופעמים שהבורא מנהיג את העולם בהנהגה שנקראת "השגחה" [הנהגה שונה ולא טבעית] מחמת כל מיני חשבונות השומרים עימו (מלבי"ם שם), **ובעצם איננו יכולים להבין את מחשבות ה' העמוקים וצורת הנהגתו.**

בני היקר, לאחר שהבנת את ההקדמה הזו, יש לי רשות להסביר לך **מי היו השליחים הגשמיים שביצעו את רצון ה'.** הקופים עשו אפצ'י, הרוחות התגשו, הנמלה עפה באוויר, הלוחות זזו וכו'.

הבאת הבית ידיעה מעניינת או תמונה מרתקת שמכונה 'נפלאות הבריאה'? מברוק! אבל בזמן שאתה פורס את הדברים בפני ילדיך, תשחיל משפט פצפון שמכיל בתוכו